

помагайте! На единъ ахмакъ, кожи продавамъ, дава добра цена; помагайте, ще има кръчма.

Пазарили се Левски и баща ми, но въ джоба на търговеца нѣмало нито стотинка поне за капаро. Баща ми незабелезано спусналъ фишекъ желтици въ джоба му и той „каафетлия“ наброилъ 25 желтици за капаро и се збогувалъ, а заптиетата започнали да гуляятъ за добрана здѣлка.

По едно време Али помакътъ, се сѣтилъ за какво дошълъ и се затюфкалъ.

„Е Якимъ Чорбаджи, какво я свършихме?“

„Какво има? Нали помогнахте да направимъ пазарлъка?“

„И други пѫть, когато има